

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه بلد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾

قسم به این شهر مقدس (مکه)،

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾

شهری که تو در آن ساکنی

وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿۳﴾

و سوگند به پدر و فرزندش [= ابراهیم خلیل
و فرزندش اسماعیل ذبیح]،

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾

که ما انسان را در رنج آفریدیم
(و زندگی او پراز سختی است).

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾

آیا او می‌پندارد هیچ‌کس نمی‌تواند
بر او دست یابد؟!!

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾

(به دروغ) می گوید: «مال زیادی را
(در کارهای خیر) نابود کرده ام!»

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ﴿٧﴾

آیا گمان می‌کند هیچ کس او را ندیده
(که عمل خیری انجام نداده) است؟!

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾

آیا برای او دو چشم قرار ندادیم،

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾

ویک زبان و دو لب؟!!

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ﴿۱۰﴾

و او را به راه خیر و شر هدایت کردیم.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿۱۱﴾

ولی او از آن گردنه مهم نگذشت.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿۱۲﴾

و تو چه می دانی آن گردنه چیست؟!

فَلِكُ رَقَبَةٍ ﴿۱۳﴾

آزاد کردن برده ای،

أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾

یا غذا دادن در روز گرسنگی،

يَتِيماً ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

یتیمی از خویشاوندان،

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

یا مستمندی خاک نشین را،

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

سپس از کسانی باشد که ایمان آورده اند و یکدیگر را به شکیبایی و مهربانی توصیه می کنند.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾

آنها اصحاب یمن و سعادت‌مندانند.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾

و کسانی که آیات ما را انکار
کرده اند افرادی شومند.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

بر آنها آتشی است فرو بسته
(که راه فراری از آن نیست)!

صدق الله العلي العظيم